

آنچه باید در مورد سهند و مکران بدانید

مقطع راداری سهند و پنهان کاری بیشتر در نبردهای احتمالی شده است.

قدرت پیشرفته سهند از ۴ موتور دیزلی تامین می‌شود که دو پروانه در جلو و دو پروانه را در قسمت عقب کشتی به حرکت درمی‌آورد، نکته قابل توجه درباره این پیشرفته آن است که جعبه دنده (گیربکس) آن کاملاً ایرانی است و در عین حالی که مصرف سوخت موتورهای آن با بهینه‌سازی‌های صورت گرفته کاهش یافته، به دلیل ابعاد بزرگ تر ناوشکن، مخازن سوخت بزرگ‌تری نیز نسبت به جماران و دماوند دارد.

در سامانه‌های تحرک و زاویه پروانه‌ای سهند نیز شاهد نوآوری‌هایی هستیم، به طوری که کاربر می‌تواند از داخل کشتی با کم و زیاد کردن این زاویه، سرعت صفر تا زمان رسیدن شناور به حداکثر سرعت را کاهش دهد.

اما در بعد سامانه‌های تسلیحاتی نیز سهند ویژگی‌های قابل توجه و متمایزی نسبت به نمونه‌های قبلی ناوشکن‌های کلاس موج دارد. سهند در قسمت سینه مجهز به یک توپ ۷۶ میلیمتری تماماً ایرانی به نام فجر ۲۷ است که از جمله به‌روزترین توپ‌های دریایی جهان به شمار می‌رود و نمونه‌های مشابه آن امروزه در بسیاری از نیروهای دریایی کشورهای جهان در حال استفاده است.

فجر، قابلیت نواخت ۱۲۰ گلوله در دقیقه را دارد و بیشترین برد گلوله‌های ۷۶ میلیمتری آن ۱۷ کیلومتر است و می‌تواند در برد ۱۲ کیلومتری بر علیه اهداف سطحی و در برد ۷ کیلومتر بر علیه اهداف هوایی اجرای آتش کند. از سوی دیگر طی سال‌های گذشته و با پیشرفت صنایع دفاعی کشورمان، نوعی گلوله‌های هوشمند برای این توپ‌ها توسعه یافته که مجهز به حسگرهای مجاورتی هستند و به این ترتیب، قابلیت استفاده از این توپ بر علیه تهدیداتی مانند موشک‌های کروز نیز فراهم شده است.

دیگر سلاح سهند برای رزم سطحی، موشک‌های کروز ضدکشتی است که سهند از ۴ پرتابگر موشک‌های کروز

و نهایتاً غرق شد.

سازه اصلی ناوشکن سهند در شهر یورماه سال ۱۳۹۱ با دستور فرمانده معظم کل قوا در مجموعه کارخانجات نیروی دریایی ارتش به آب انداخته شد و ۶ سال بعد پس از اتمام مراحل ساخت در مجموعه نداجا، در آذرماه سال ۱۳۹۷ با حضور امیر سرلشکر موسوی فرمانده کل ارتش جمهوری اسلامی ایران در بندرعباس به ناوگان جنوب نیروی دریایی ملحق شد.

مشخصات کلی سهند شامل ۹۴ متر طول، ۱۱،۵ متر عرض، ۱۶ متر ارتفاع و حدوداً ۱۴۰۰ تن وزن است که در مقایسه با جماران و دماوند، ابعاد کمی بزرگ‌تری دارد که همین موضوع باعث شده تا سهند بتواند علاوه بر حمل تعداد بیشتری پرسنل به دلیل تعدد اماکن زیستی، در قسمت پد بالگرد نیز قابلیت پذیرش بالگردهای بزرگ‌تر از جمله بالگرد ضد زیر دریایی SH-3 معروف به Sea King (به معنای پادشاه دریا) را داشته باشد، در حالی که جماران و دماوند تنها قابلیت میزبانی از بالگردهای AB-212 را داشتند.

از سوی دیگر همین قابلیت‌های بیشتر سهند نسبت به دو عضو قبلی ناوشکن‌های کلاس موج باعث شده تا با در اختیار داشتن انبارهای بزرگ‌تر جیره و خواروبار، آب و سوخت، بتواند بدون پهلویی در بندرگاه تا ۴ هزار مایل را بدون نیاز به هرگونه پشتیبانی بندری یا دریایی، دریانوردی کند که این موضوع بیانگر افزایش برد عملیاتی سهند نسبت به نمونه‌های گذشته است.

سهند همچنین در قسمت بدنه و موتور خود نیز ویژگی‌های قابل توجهی دارد؛ بدنه سهند از ۲۰ قسمت مجزا به صورت ۴ طبقه تشکیل شده که همین ویژگی باعث کاهش زمان ساخت کاسه ناوشکن از ۴ سال به ۹ ماه شد. از سوی دیگر در مقایسه ظاهری سهند با جماران و دماوند، نخستین تفاوتی که به چشم می‌آید، طراحی یکپارچه بدنه آن بویژه در قسمت میانی ناوشکن است که همین قابلیت باعث کاهش سطح

ناوگروه هفتاد و پنجم نیروی دریایی ارتش جمهوری اسلامی ایران متشکل از ناوبندر مکران و ناوشکن سهند با اجرای ماموریتی تاریخی توانستند پس از طی مسیری بسیار طولانی با شرایط جوی نامساعد و دریانوردی در متلاطم‌ترین آب‌های جهان، برای نخستین بار رکورد اولین حضور نظامی جمهوری اسلامی ایران در شمال اقیانوس اطلس را به ثبت برسانند و با موفقیت به کشورمان بازگردند.

اگرچه هدف این ماموریت شرکت ناوگروه کشورمان در رژه سالروز نیروی دریایی روسیه در سن پترزبورگ است، اما دیگر اهداف این ماموریت از جمله حضور در حیاط خلوت ایالات متحده آمریکا و انگلستان در شمال اقیانوس اطلس و همچنین ارزیابی شناورها و سامانه‌های بومی کشورمان در ماموریت و دریانوردی‌های بلندمدت را باید از اهداف مهم این ماموریت تاریخی برشمرد.

یکی از ویژگی‌های مهم ماموریت ناوگروه هفتاد و پنجم نیروی دریایی ارتش، اجرای آن توسط دو یگان شناوری است که از جمله دستاوردهای بومی نیروی دریایی ارتش محسوب می‌شوند، شناورهایی که کمتر از ۳ سال از ورود آن‌ها به خدمت در نداجا می‌گذرد، ناوشکن سهند و ناوبندر مکران که هر دو ویژگی‌های خاص و منحصر به فردی در افزایش توان رزمی نیروی دریایی دارند؛ در ادامه به معرفی این دو ناو راهبردی خواهیم پرداخت که حضور جمهوری اسلامی ایران را در شمال اقیانوس اطلس ممکن ساختند.

ناوشکن سهند

ناوشکن جمهوری اسلامی سهند با شماره بدنه ۷۴ پس از ناوشکن جماران و دماوند، سومین عضو ناوشکن‌های کلاس موج است. نام سهند برگرفته از ناوچه‌ای با همین نام در نیروی دریایی ارتش بود که در سال ۱۳۶۷ و در نبردی نابرابر با ناوگان ایالات متحده آمریکا مورد حملات سنگین قرار گرفت

